

Прослављена Света блажена Матрона Московска, преслава манастира Златеш

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије служио је на празник Преподобног Јована Ветхопештерника и Свете блажене Матроне Московске, у уторак 2. маја 2023. године, Свету Архијерејску Литургију, у манастиру Светог пророка Илије – Златеш, поводом преславе манастира.

Празник Свете блажене Матроне Московске, који је слава сестринства при манастиру Златеш, честитао је Преосвећени владика Методије, упутивши сабранима ријеч архипастирске поуке.

„Срећан и благословен овај дивни празник матере наше Матроне московске и славе ових дивних сестрица златешких Мирносица, које су се око овог стуба духовног и огњишта вјере, ове свете обитељи окупиле, заједно са свима вама из овог краја и околине. Наздравље вам света Литургија, игуману нашем, коме је сјутра имендан, нека је срећно и благословено, на много година да служи овом народу, роду и Богу, како су то радили његови претходници, духовници, молитвеници за овај народ из ових крајева, из васколиког православља“, казао је Епископ Методије, бесједећи, потом о прочитаном

светом Јеванђељу, које почиње ријечима којима се Господ обратио својим слѣдбеницима: Трудите се, каже, али не за јело које пролази, него за јело које остаје за живот вјечни, које ће вам дати Син Човјечји, а којег је потврдио Отац небески за Сина свога.

„Све ријечи Христове заснивале су се на ономе што је најпретежније и примарно у нашем животу што треба да буде, а то је да желимо, да иштемо и да тражимо Царства небеског и небеске хране, а Господ је обећао да ће нам се све остало придодати. То не значи да не треба да се трудимо, да радимо и да се бринемо и да стварамо у овом животу, да прехранимо себе и своје ближње, породице и шта ћемо одјенути, али то нам није примарно, и гдје ћемо главу склонити, око тога свега се треба трудити, али је најважније од свега да се, на првом мјесту, треба трудити за јело које остаје за живот вјечни“, бесједио је Његово Преосвештенство, додајући да сви који су се данас овдје окупили имају то хтјење и жељу и да чезну за небеском храном.

„И она прича из Јеванђеља, кад је Христос однекуд дошао, па свратио код Марте, домаћице у Витанији, сестре Лазарева, кога је Он, недјељу дана, пред своје страдање оживио из мртвих, подигао Четвородневног Лазара; и код њене сестре Марије, па кад је сјео и хранио их том небеском храном, која је излазила из уста Његових и толио жеђ њихову за небеском, живом водом животворном, а онда Марта, трудећи се, као и наше домаћице овдје што се труде из нашег племена, братства и народа да госта који дође хоће да што боље угосте, па спремају цио дан и у томе, углавном, празници прођу и славе њима које се труде“.

„Марта, кад није више могла да издржи, јер је њена сестра Марија сјела крај ногу Исусових, као што ученици сједе, и слушала ријечи Христове Који је, као и много пута до тада, кршио те прописе људске, јеврејске обичаје по којима се женама, не само није проповједало, него нијесу могле ни да сједну крај ногу учитељевих и рабинових. То је мјесто за ученике Учитељеве“, казао је Владика Методије.

На мјесто које је резервисано за мушкарца сјела је Марија, а Он је није опоменуо и прекорио због тога, али је, навео је Преосвећени Епископ, опоменуо и прекорио Марту, која Му је приговорила како може да је гледа док сједи и слуша док Он бесједи, а она се труди да спреми јела и да их угости.

„Онда јој Господ, цијело Лукино јеванђеље говори о дјелатној љубави, како треба помагати, дјелати, љубити ближњег, чинити милостињу, Он јој каже: Марта, Марта, бринеш се за много и узнемираваш, а само је једно потребно,

не мислећи на једно јело да је требала да спреми, а не више колико је, вјероватно спремала, него је јело које је потребно оно које смо чули на почетку данашњег Јеванђеља, оно јело које не пролази, које је за живот вјечни. Хајде да се прво нахранимо, као што смо се и ми овдје сабрали на храну небеске хране и причестили Тијела и крви Христове, а онда ћемо и ово што нам је домаћин припремио после ићи, на трпезу љубави, па ћемо понешто помоћи тим домаћицама, сестрама и братству које се потрудило да нас овдје дочека“, рекао је Владика Методије.

На богатој духовној гозби сви су се причестили, учествовали, најели, напили небеске хране, а на крају ће са домаћинима да се заједничари и у оној тјелесној.

„То је порука овог празника и Светог Владике Николаја кога сјутра прослављамо. Ово су његови дани, Жичког и Охридског и свесрпског, који је и заштитник нашег игумана Николаја. Он нас овдје сабира и дочекује, за нас клечи и Богу се моли; и Матере наше Матроне, њеним молитвама Господ да нас закрили, облагодати и нахрани небеском храном и напоји небеским пићем, а остало ће се све посложити, даће Бог, на своје мјесто, неће нам ни тог другог, земаљског недостати, ако Бог да“, поручио је Епископ будимљанско-никшићки Методије.

По одслуженој Литургији, коју је појањем пратило Братство Светог Евстатија из Берана, Владика је освештао и преломио славски колач Колу српских сестара Златешке мирносице.

Заједничарење је настављено уз трпезу братске љубави.

Преосвећени Епископ Методије је, касније, обишао цркву Светог Саве у Бијелом Поточу надомак Павиног Поља.

mitropolija.com